

ב"ה

הכח המדעי

החכמה יודעת רק לשאול, אבל לא להסביר. לחינם היא משקיעה عمل ויזעה בתשובה. כי לא בכוחה הוא. האדם הוא סימן שאלת גדול. כל תשובותיו אין אלא שאלות. האמושיות בתפקידו למדת יותר ויותר היאך לנסח את שאלותיה. במצב האחרון תעמדו השאלה הגדולה ביותר, ואז תבוא התשובה הגדולה ביותר: התגלות הנבואה, התשובה העלונה על כל השאלות. תשובה הקדוש בחר הוא על שאלת האדם.

מועד הראייה קניין

הכח האידיאלי

ח"ם וסואנים הם לשעתם הח"ם החברתיים; אבל מה חדל מה קטן ועד הוא ח"ם, מה גודלה היא הרקניות הנשארת בלב אחריו כל ההתרגשות הרבה של המלחמות והמהומות, כשאין בהן תכליות נצחית כ"א ת"ם עוברים של קבוצות יחידים. גם הערך של התועරויות חברתיות כוללות, ביחוד כשباءות בשאון ובהתפעלות המלהבת את הלב ומקדרת את הדעה, לא יגדל הרבה מזה. אם אין תכליות עצמאיות נצחית אידיאלית, שתוכל להעלות את הכל לכל הוצאות היוצר חשבות שיש כה בהגין ורגש עליון לתוךיהם, עד כל התמונות אין חשיבות כלום ואין יכולות להחזיק מעמד לאורך ימים.

אורות התמחיה ה

ולסיקום.

קצת על התקופה הפוסט מודרנית

כל התרבות הヅמנית בניה היא על יסוד כח המדונה. זהה מורשת גורלם האילי של עמי התרבות האתודיסים בכח המדונה, שממנו באה התפתחות היופי הגוף בפועל ובצורך עצמו. הולך ומשתכלל כח המדונה, עם משתכליים המדעים המעשיים והנסויים, ועל פי עליתו של כח המדונה ותפיסתו את החיים מסתולק האור השכל, מפני שהושב העולם כולו בשל האשר תלוי בפתוחו של כח המדונה. וכשה הולכים העניים בהדרגה, עד שרידי השכל שברוח החכמה החולונית גם הם הולכים ונעתקים אל כח המדונה. המליצים והמספרים, הדרומטוריים וכל העוסקים באנטיות היפות גוטלים מקום בראש התרבות, והפילוסופיה פוסחת ואולעת ואין לה מעמד מפני שהשכל הנקי הולך ומסתולק. כפי סלוקו של השכל ורוח החכמה כן חוצפה יסגי וחכמת סופרים תסרת, יראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת מפני הדור כפי הכלב, אותה העדינות הפנימית, הבאה מרוח החכמה, הולכת ונמנגה, השאייפה לרוחניות ואצלות, לדבקות אלהית, לעוזם העליון, תוך המוסר, ברום טהורת, ליטורי המשכלה מעד עצם ונחחיותם, נישית חזון יקר, וכי אונთה המדה, הנוגנת בעולם בכלל, גוהג הדבר בישראל כלפי רוח הקודש ואהבת התורה ברוח פימי ורعنנות עצמית של היהדות הנאמנה, ובעולם שלט רוח מגשם. "אי לך ארץ שלמלך נער ושיריך בברך יאללו". אמונם כל זה הוא יסוד עצה מרוחק, עצת ד' היא להשלים את כח המדונה, מפני שהוא בסיס ברא לרוח העליון שיופיע עליון, ומתקן העליונות של התפיסה הרוחנית שקדמה בישראל הוכרת כח המדונה להתמודג, מה שגרם תלישות לאחיזת רוח הקדש העליון, שעתיד לבא ע"י מלכא משיחא, על כן מתבסס עת רוח המדונה עד שיגמר בכל תיאורו, ואז יהיה כסא נכוון ושלם לרוח ד' העליון ויזכר לקל אור רוח הקודש עליון, שהוא רוח ד' רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ד".

אורות ישראל ותחייתו י